

†VISARION,

DIN MILA LUI DUMNEZEU EPISCOP
AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE A TULCII,

Iubitului nostru cler, cinului monahal și
dreptcredincioșilor creștini,
har, milă și pace de la Dumnezeu atotțiitorul,
iar de la noi arhierești binecuvântări

Învierea Domnului - învierea noastră-

*„Hristos a înviat din morți
fiind începătură (a învierii) celor adormiți”
(I Cor. 15, 20)*

Iubiții mei fii sufletești,

După ce am străbătut cu folos duhovnicesc și aleasă bucurie crugul Sfântului și Marelui Post al Paștilor, după ce ne-am luminat și curățit sufletește și trupește prin primirea Sfintelor Taine a Spovedaniei și a Împărtășaniei, bunătatea milostivă a lui Dumnezeu ne-a adus din nou în pace la praznicul cel mare și mult așteptat al Învierii Domnului.

Părintele Ceresc ne-a ascultat și ne-a împlinit rugăciunile pe care le-au rostit cu căldură și cu evlavie buzele și inimile noastre la sfintele slujbe, mai ales la liturghiile Darurilor mai înainte sfințite din zilele Postului Mare și ne-a învrednicit ca fără de osândă să ajungem să ne închinăm Sfintei Învieri a Fiului Său, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Cu sufletele pline de smerită și de fiască recunoștință se cuvine să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru darul și fericirea aceasta la care ne-a făcut părtași

prin mila și bunătatea Sa fără de margini și să grăim așa: „**Veniți să bem băutura nouă nu din piatră stearpă făcătoare de minuni, ci din izvorul nestrucăciunii, din Hristos cel ce a izvorât din mormânt, întru Care ne întărim**”.

Iubiții mei,

Neîntrecută este slava Învierii lui Hristos, măreață, plină de strălucire și de har dumnezeiesc. Învierea Domnului este praznicul desăvârșirii și încununării mântuirii noastre, este praznicul cerului și al pământului, al îngerilor și al oamenilor, al viilor și al morților, al dreptilor și al păcătoșilor.

Cu adevărat Învierea este praznicul credinței, al nădejzii și al dragostei, praznicul luminii celei neînserate, al bucuriei celei cerești negrăite și nesfârșite, căci „**prin învierea Mântuitorului Iisus Hristos din morți (Dumnezeu Tatăl) ne-a născut din nou spre nădejde vie, spre moștenire nestrucăcioasă și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru noi**” (I Petru 1, 4).

Prin Învierea Sa din morți Hristos Domnul biruind porțile morții și ale iadului deschide pentru toți cei care vor crede în numele Lui poarta veșniciei ca Unul ce s-a făcut pentru noi începător al vieții cerești.

După învățătura Bisericii, Hristos Cel mort cu trupul s-a pogorât la iad și „**a dezlegat durerile celor ferecați**”, a celor robiți acolo așa cum glăsuiește cântarea din această noapte de mântuire „**Pogorātu-te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați Hristoase și a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt**” (Imnosul Cântării a VI-a de la Utrenia Învierii), iar Sf. Ap. Petru ne dă mărturie despre acest fapt atunci când zice: „**pentru că și Hristos a suferit o dată moartea pentru păcatele noastre, El Cel drept pentru cei nedrești, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul, cu care S-a coborât și a propovăduit și duhurilor ținute în închisoare**” (I Petru 3, 18-19). Și aceasta pentru că în planul de mântuire al neamului omenesc a fost rânduit din veci ca prin Jertfa de pe Cruce a Fiului lui Dumnezeu, diavolul să fie zdrobit, iadul să fie prădat, iar moartea însăși să fie biruită și înghițită de viață.

De aceea, după ce Domnul a vestit și a dat și celor din iad slobozirea și mântuirea atât de mult așteptată, a săvârșit cea mai mare minune, și anume, Învierea sa din morți. Prin puterea dumnezeirii Sale, El Însuși a împreunat din nou propriul Său suflet cu trupul cel din mormânt – înviindu-L pe acesta la o viață nouă, la o viață plină de putere, la o viață nepătimitoare și nemuritoare. Toată făptura văzută și nevăzută, cele de sus, cele de jos și cele dedesubt au luat parte și

au slujit cu mărire și mirare, cu bucurie și veselie nesfârșită la minunea Învierii Domnului.

De aceea înaripat grăia marele părinte Ioan Gură de Aur zicând: „*din pricina Învierii ne silim către dorința celor viitoare, din pricina Învierii deși îmbrăcați în trupuri nu suntem cu nimic mai prejos decât cei fără de trupuri*”.

Crezând cu tărie în Învierea lui Hristos se cuvine să fim cuprinși și noi la fel ca apostolii și ca femeile mironosițe de o bucurie negrăită care să ne covârșească și să ne stăpânească sufletul. Prin Înviere avem certitudinea că și noi vom învia, după cum ne învață marele apostol al neamurilor Pavel, grăindu-ne „*precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia*” (I Cor. 15, 22), căci Învierea Domnului este arvuna, chezașia învierii noastre. După cum Mântuitorul Hristos înviind din morți a prefăcut trupul Său omenesc în trup al Duhului, preamărit, duhovnicesc, dumnezeiesc, tot astfel din dragoste față de noi, la a doua Sa venire El „*va preschimba trupul smereniei noastre întru asemănarea trupului măririi Sale*” (Filip. 3, 21).

Domnul ne va ridica și pe noi pe toți „*în ziua aceea*” din țărâna mormântului și ne va învia pe unii spre învierea vieții, iar pe alții întru învierea judecării dându-ne fiecăruia după faptele noastre bune sau rele, după felul cum am lucrat pe parcursul vieții noastre.

Iubiților,

Cunoscând toate acestea se cuvine să luăm cu toții întru această sfântă zi hotărârea de a trăi de acum înainte o viață nouă, o viață curată străbătută de duhul Evangheliei, o viață plină de fapte bune și nu de păcate, o viață închinată în întregime Domnului și aproapelui nostru.

Să fim făcători de pace, pentru că Hristos este „*Domn al păcii*” și de pace avem nevoie în sufletele noastre, în familiile noastre ca și în toată lumea care este astăzi atât de tulburată.

Să fim milostivi, pentru că Domnul este „*milostiv și iubitor de oameni*” și de ne vom împodobi sufletul cu milostenia și cu facerea de bine, mult folos duhovnicesc vom avea și noi dar și cei cărora le vom veni în ajutor.

Să fim iertători și rugători purtându-ne „*sarcinile unii altora și așa vom împlini legea lui Hristos*” (Galateni 6, 2) și vom arăta că suntem cu adevărat fii ai Învierii.

Să fim apărători ai credinței și ai valorilor morale sacre ale neamului nostru românesc: Biserica, familia, școala pe care să le cinstim, să le apărăm și să le

facem să fie mereu la înălțimea chemării lor după legea rânduită de Dumnezeu și statornicită de sfinții noștri înaintași.

Bucuria pascală pe care o trăim astăzi trebuie să rodească frățescă iubire către semenii noștri, să agonisească îndemnuri spre împlinirea binelui comun în dorința de a avea o comportare demnă în familie și în societate, câștigându-ne cinstit pâinea cea de toate zilele și aducând un sprijin deosebit la pacea și armonia socială, la instaurarea Împărăției lui Dumnezeu aici pe pământ.

Cu toții, cu un cuget și o inimă „*să ne închinăm cu evlavie Sfintei Învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea*” și laudându-L pe Cel Înviat să zicem: „*Hristos a Înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le*”.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Al vostru de tot binele voitor și pururea rugător către Dumnezeu

†VISARION

Episcopul Tulcii

Nr. 700 / 2017

Dată în reședința noastră episcopală din Tulcea la 16 aprilie, praznicul Învierii Domnului din anul mântuirii 2017.

Preacucernicii preoți vor citi această Pastorală în bisericile din parohii în prima zi de Sfintele Paști, iar în filii în a doua zi.